

10. Eğitim Yönetimi Kongresin de Baltalimanı Grubunun Eğitim Konulu Sunumları

7-9 Mayıs 2015 tarihlerinde **Gaziantep Üniversitesi, Gaziantep Eğitim Fakültesi** tarafın dan Gaziantep'te düzenlenen 10. Eğitim Yönetimi Kongresine, Gaziantep'li Öğretim Üyeleri Baltalimanı Grubu adına Prof. Dr. Türkan Uğur Dâi ve ekibi Doç. Dr. Erhan Akyazı, Yrd. Doç. Dr. Ayşenur Akyazı, Yrd. Doç. Dr. Levent Eldeniz ile araştırmacı yazar Hüseyin Aldoğan katılmışlardır.

'Sosyal Politikalar ve Eğitim' temalı panelin oturma başkanlığını yapan Prof. Dr. Türkan Uğur Dâi, Baltalimanı Grubu'nun; akademik değerlere önem veren, sermayesi fikir olan kişilerden oluşan, 1985 yılından bu yana, Gaziantep'e değer katmak için öğretim üyeleriyle her ay bir araya gelen etkin bir sivil toplum platformu olduğunu kaydetti. Kongre'nin Gaziantep'te yapılmasının ayrı bir öneme sahip olduğunu, çıkacak sonuçların Türkiye'de olduğu kadar, aldığı yoğun göç nedeniyle eğitime ilişkin sorunları olan Gaziantep özelinde de yararlı olacağını vurguladı. Dâi, "Türkiye'nin marka şehri, birlik beraberlik ve ortak aklın simgesi, ekonomik yönden kalkınmış, sosyal barışın en güzel şekilde sağlandığı örnek şehir Gaziantep'te, başta Gaziantep Üniversitesi olmak üzere Üniversitelerin, Valiliğin, Belediyelerin ve sivil toplum örgütlerinin eğitimle ilgili duyarlılıklarını ve yapılan çalışmaları açıkladı."

Doç. Dr. Erhan Akyazı "Ulusal Basının Türkiye'de Yükseköğretimin Sorunlarına Yaklaşımı", Yrd. Doç. Dr. Ayşenur Akyazı "Eğitimde İletişimin Rolü: Kamu ve Vakıf Üniversitelerinin Sosyal Medyayı Etkin Kullanımı Üzerine bir Araştırma", Yrd. Doç. Dr. Levent Eldeniz "Üniversiteye Giriş Sınavları Ölçeğinde Gaziantep'in Orta Öğretim Sorunları" konulu çalışmalarını sundular.

Araştırmacı Yazar Hüseyin Aldoğan," Ulusal Eğitim Politikaları Stratejisinde Yerel Kültürün Yeri ve Önemi " konulu bir bildiri sundu.

400'e yakın katılımcının iştirak ettiği "Geleceğin Eğitim Politikaları" konulu kongre de yerel kültür konulu çalışmanın tek sunucusu yirmi beş yıldır Gaziantep Yerel Kültürü konularında çalışmalar yapan araştırmacı yazar Hüseyin Aldoğan oldu.

Aldoğan; "Yerel kültürün kendi bütünlüğüne katıp onu kalıcı olarak var eden Gaziantep, tarih boyunca bu coğrafyada yerel kültür farklılıklarını kendi potasında harmanlamak suretiyle kentsel bütünlüğünü zenginleştirmiştir bir örnek kenttir. Bu nedenle farklı kültür gruplarının sevecek yaşamına devam ettiği bir

kent olma özelliğini korumaya devam etmektedir. Cumhuriyet döneminde en son doksanlı yıllarda başlayan göç; Gaziantep yerel kültürü üzerinde egemen bir varlık oluşturmada ki etkinliğin devam ettirmektedir. Bu konuda yerel yönetimler ve diğer kamu sorumlu kuruluşları ile STÖ örgütlerine büyük sorumluluklar düşmektedir. Aynı coğrafyada yaşayan ve farklı yerel kültürlere sahip toplulukların bir arada yaşamaları, birbirlerinin farklı farklı kültürel değerlerini kabullenmeleri için bir uzlaşma kültürünün benimsenmiş olması gerekir. Bu uzlaşma anlayışından uzaklaşılmasının ana nedeni eğitim eksikliğidir. Eğitim düzeyleri düşük olan toplulukların uzlaşmaları çok zordur. Bu bakış açısının en küçük sosyal yaşam topluluğu olan ailede başlamış olması çok çok önemlidir. Buda eğitimle mümkündür. Tarihin akışı içinde yerel kültürlerin yaşatılmasında uzlaşma kültürünün önemi günümüzde de büyük önem taşımaktadır. En önemli faktörlerden birisi ise uzlaşma kültürünü özümsemiş bireylerin yetişmiş olmasıdır.

Medeniyetler yıkılsa da onların bıraktığı değerlerinin tamamen silinmesi mümkün değildir. Çünkü her medeniyete kendisinden önceki medeniyetlerin mirası üstünde varlığını oluşturur ve tarihe mal olur. Yazılı belgeler ise bu bütünlüklerin geleceğe intikali için kaleme alınmışlardır.”

Kültürü eğitimden ayrı düşünmek mümkün değildir. İyi bir kültür iyi bir eğitimle sağlanabilir. Bu iç sağlıklı eğitim politikalarına bağlıdır. Eğitimde eskilerin yerini yenilerin alması ve eskilerin toplumsal değişimlerde ki yerlerini de korumaları eğitilmiş bireylerin çağdaş değişimlerle kültürü buluşturmaları gerekir. Tabi ki bu pekte kolay olmayacaktır. Direnen eski kültür değerlerinin yerini yenilerinin almaya başlamasıyla birlikte aynı zamanda bir savaşta başlayacaktır. Siyasal, ekonomik ve sosyal alanda ki bu savaşın tek kalıcısı yine kültür ve kültür değerleri olacaktır.

Meseleye uluslar arası küresel egemenlik kavramıyla da baktığımızda küresel sermaye ile küresel eğitim politikalarını bir birinden koparmak yanlış olacaktır. Çünkü direnen yerel kültür varlıklarının direncini etkileyen çok farklı küresel etkenler ağır basmaktadır. Burada eğer bu direnişe karşı güçlü ve sağlıklı bir eğitim varlığına sayısal toplumsal bütünlüğünü oluşturacak insan kaynaklarınız yoksa kültürü etkileyen faktörler karşısında zayıf kalıp olumsuz sonuçlarla karşılaşmanız kaçınılmaz olacaktır. İşte bunun içinde eğitim politikaları belirlerken kültür politikalarının önemini göz ardı edilmemesi gerekir.

Özellikle kültürle ilgili yasal düzenlemeler kültürel çeşitlilik, bölgesel kültürel farklılıklar, yerel kültür ve yerel kültür farklılıklarını ulusal eğitim ve kültür politikaları içinde çok boyutlu perspektiflerle planlaması gerekir. Bütün faktörlerin ilk başta etkileyeceği kültür yerel kültürdür. Yerel kültür politikalarını yaşatacak ulusal eğitim Politikaları stratejisi birbirinin bütünlüğü tamamlayacak siyasi ve ekonomik desteklere sahip olmaz ise istenilen sonuçlar elde edilemez.

